

INFORMACJA DODATKOWA DO SKONOLIDOWANEGO

RAPORTU ZA IV KWARTAŁ 2010 r.

I. Zasady sporządzenia raportu za IV kwartał 2010 roku.

Walutą prezentacji sprawozdania finansowego oraz walutą funkcjonalną jest złoty polski.

W wyniku zawartej dnia 24 sierpnia 2010 umowy ramowej operatorsko- franchisingowej pomiędzy Spółką Polskie Jadło S.A. a KO-Operator Bronikowski, Górzyński Spółka jawna regulującej prawa i obowiązki stron w zakresie prowadzenia przez Ko- Operatora przedsiębiorstwa, w związku z czym:

- 1) używa i korzysta z koncepcji prowadzenia działalności gastronomicznej, pod nazwami wskazanymi przez Polskie Jadło,
- 2) używa i korzysta z praw własności przemysłowej których właścicielem jest Polskie Jadło,
- 3) używa i korzysta z prawa do produkcji wyrobów własnych pod marką Polskie Jadło,
- 4) używa i korzysta z nieruchomości i rzeczy ruchomych będących własnością Polskie Jadło.

Postanowienia umowy uzależniają partnera od Spółki Polskie Jadło , albowiem w szczególności:

- 1) operator może prowadzić przedsiębiorstwo tylko we wskazanym wyżej zakresie w oparciu o prawa udzielone mu przez Polskie Jadło, chyba że Spółka Polskie Jadło wyrazi zgodę na prowadzenie działalności w innym zakresie;
- 2) wszelkie działania inwestycyjne partnera wymagają uzgodnienia ze Spółką Polskie Jadło;
- 3) Polskie Jadło ma prawo wyrażania pisemnej zgody na finansowanie zewnętrzne partnera, tj. zwłaszcza przyznawania mu kredytów, pożyczek oraz przyjmowania rzeczy w leasing;
- 4) Spółka Polskie Jadło określa politykę rachunkowości partnera, mając na względzie jej dostosowanie do zasad realizowanych przez PJ;
- 5) Polskie Jadło S.A. akceptuje lub wskazuje partnerowi dostawcę usług księgowych oraz biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego;
- 6) zmiana formy prawnej partnera, jego podział lub połączenie z innymi podmiotami wymaga zgody Spółki PJ;
- 7) PJ przysługuje prawo pierwokupu udziałów partnera zbywanych przez wspólnika, a także szeroko pojętej kontroli działalności bieżącej.

W kontekście powyższych postanowień uznać należy, że KO-OPERATOR Bronikowski, Górzyński spółka jawna jest podmiotem zależnym od Spółki Polskie Jadło S.A. w znaczeniu gospodarczym, jakkolwiek Spółka Polskie Jadło S.A. nie jest udziałowcem (wspólnikiem) partnera. W piśmie z dnia 27 stycznia 2011 Komisja Nadzoru Finansowego zajęła stanowisko, iż objęcie kontroli nastąpiło z dniem

3 stycznia 2011 tj. z dniem podpisania aneksu do w/w umowy , ponieważ wcześniej każda ze stron umowy mogła rozwiązać umowę w przypadku rażącego naruszenia jej postanowień przez stronę drugą. Powodowało to w tym zakresie równowagę stron, co zdaniem Komisji wyklucza stosunek podporządkowania.

Jednakże zważywszy na wyższość treści ekonomicznej zawartej w dniu 24 sierpnia 2010 r. umowy wraz z aneksem, nad treścią prawną, szczególnie w świetle intencji wyrażanych przez strony Spółka uznaje, że objęcie kontroli nastąpiło z dniem 1 września 2010 r., akcentując jednocześnie odmienną interpretację KNF. W związku z rozbieżnością stanowisk odnośnie momentu objęcia kontroli nad Spółką Ko – Operator w dniu 02.02.2011 r. Spółka Polskie Jadło S.A. zwróciła się do Ministerstwa Finansów z wnioskiem o interpretację w tej sprawie. 24 lutego 2011 roku Spółka otrzymała odpowiedź z Ministerstwa Finansów , z interpretacji nie wynika jednoznaczne stanowisko odnośnie zadawanego pytania , Ministerstwo Finansów pozostawiło rozstrzygnięcie kwestii objęcia kontroli w gestii Zarządu .

Zważywszy na fakt iż Spółka stoi na stanowisku objęcia kontroli od 01 września 2010 przekazuje również skonsolidowane sprawozdania finansowe za 4 kwartał 2010 roku.

W kontekście w/w umowy Spółka Polskie Jadło S.A. sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe Grupy Kapitałowej, w której pełni rolę jednostki dominującej.

Sprawozdanie skonsolidowane za IV kwartał 2010 obejmuje dane finansowe Spółki Polskie Jadło S.A. oraz dane finansowe Spółki Ko- Operator Bronikowski, Górzyński Spółka Jawna, którego sprawozdania finansowe na potrzeby niniejszego raportu zostały przekształcone na MSR.

Dla pełnego obrazu sytuacji finansowej, sprawozdanie jednostkowe i sprawozdanie skonsolidowane powinny być czytane łącznie.

Sporządzenie skonsolidowanego sprawozdania finansowego zgodnie z MSSF wymaga przyjęcia przez Zarząd określonych założeń, dokonania ocen i szacunków, które mają odzwierciedlenie w stosowanej polityce rachunkowości oraz w wykazywanych w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym wartościach aktywów oraz pasywów, przychodów oraz kosztów.

Na potrzeby niniejszego raportu kwartalnego skonsolidowane sprawozdanie finansowe przedstawia dane porównywalne za poprzednie okresy sprawozdawcze będące przekształceniem na MSR sprawozdań prezentowanych przez Spółkę Polskie Jadło S.A.

Rodzaje ryzyka finansowego są rozpoznawane przez Spółkę dominującą i ujawniane w informacji dodatkowej w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym. W zależności od oceny Zarządu, opartej na analizie sytuacji majątkowej i makroekonomicznej Grupy Kapitałowej, Zarząd podejmuje odpowiednie kroki w celu zabezpieczenia przed danym rodzajem ryzyka finansowego lub decyduje o rezydualnym charakterze ryzyka.

Kwartałne sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności w dającej się przewidzieć przyszłości.

Okresem sprawozdawczym, za który jednostka sporządza sprawozdanie finansowe na podstawie ksiąg rachunkowych, jest okres jednego roku. W jego skład wchodzi miesięczne okresy sprawozdawcze, służące do sporządzania zestawień, o których mowa w art.18 ust.1 ustawy o rachunkowości, a także do sporządzania obowiązujących deklaracji podatkowych.

Na dzień sporządzenia niniejszego raportu kwartalnego nie zakończono jeszcze ostatecznej wyceny Spółki Ko- Operator , dlatego przedstawione dane są jedynie danymi prowizorycznymi.

Stosowane metody i zasady rachunkowości

Spółka stosuje w szczególności zaprezentowane poniżej metody i zasady wyceny aktywów i pasywów:

I . BILANS

1. Rzeczowe aktywa trwałe

Rzeczowe aktywa trwałe wycenia się początkowo według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia rzeczowych aktywów trwałych. Na cenę nabycia lub koszt wytworzenia składają się:

- cena zakupu łącznie z cłami importowymi i bezzwrotnymi podatkami od zakupu pomniejszona o opusty handlowe;
- pozwalające się bezpośrednio przyporządkować koszty poniesione w celu dostosowywania składnika aktywów do miejsca i warunków potrzebnych do rozpoczęcia jego funkcjonowania zgodnie z zamierzeniami kierownictwa;
- szacunkowe koszty demontażu i usunięcia składnika oraz koszty przeprowadzenia renowacji miejsca, w którym się znajdowały, do których jednostka jest zobowiązana w związku z nabyciem pozycji rzeczowych aktywów trwałych lub używania składnika rzeczowych aktywów trwałych w danym okresie w celu innym niż wytwarzanie wyrobów.

W skład kosztu wchodzi również koszt wymiany części składowych maszyn i urządzeń w momencie poniesienia, przy spełnieniu kryteriów rozpoznania. Koszty, które poniesiono po dacie oddania środka trwałego do używania (takie jak koszty konserwacji i napraw) obciążają rachunek zysków i strat w momencie ich poniesienia.

W momencie nabycia ze środków trwałych wyodrębnia się pozycje o istotnej wartości, do których można przyporządkować odrębny okres ekonomicznej użyteczności. Pozycje te stanowią części składowe środków trwałych, do których zaliczane są również koszty generalnych remontów.

Cenę nabycia pozycji rzeczowych aktywów trwałych nabytych w drodze wymiany na inną pozycję aktywów ustala się w wysokości wartości godziwej, chyba że:

- a) transakcja wymiany nie ma treści ekonomicznej,
- b) nie można wiarygodnie ustalić wartości godziwej żadnego z wymienionych aktywów.

W przypadku, gdy wymieniona pozycja rzeczowych aktywów trwałych nie jest wyceniana według wartości godziwej jej cena nabycia ustalana jest w kwocie wartości bilansowej składnika aktywów danego w zamian.

Po początkowej wycenie rzeczowe aktywa trwałe wyceniane są według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia pomniejszonych o umorzenie oraz wszelkie odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości.

Przy wykonywaniu modernizacji każdorazowo koszt ulepszenia jest ujmowany w wartości bilansowej rzeczowych aktywów trwałych, pod warunkiem spełnienia kryteriów ujmowania.

Amortyzacja

Wartość pozycji aktywów, która podlega amortyzacji ustalana jest po odjęciu wartości końcowej składnika aktywów.

Amortyzacja jest naliczana metodą liniową przez szacowany okres użytkowania danego składnika aktywów.

Przy ustalaniu okresu ekonomicznej użyteczności bierze się pod uwagę następujące czynniki:

- oczekiwane wykorzystanie składnika aktywów,
- oczekiwane zużycie fizyczne
- technologiczną oraz rynkową utratę wartości,
- prawne lub inne podobne ograniczenia dotyczące wykorzystania składnika aktywów.

Wartość końcowa, okres ekonomicznej użyteczności, jak również przyjęta metoda amortyzacji podlegają weryfikacji co najmniej na koniec roku obrotowego, pod względem ewentualnej zmiany w stosunku do oczekiwanych szacunków. Ewentualne zmiany amortyzacji ujmuje się jako zmiany wartości szacunkowych (zgodnie z MSR 8 „Zasady (polityka) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych i korygowanie błędów”) – koryguje się je z efektem od początku następnego roku obrotowego.

Dla celów podatkowych przyjmowane są stawki amortyzacyjne wynikające z ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych określającej wysokość amortyzacji stanowiącej koszty uzyskania przychodów.

Prawo wieczystego użytkowania gruntu i grunty własne nie podlegają umorzeniu.

Spółka nie amortyzuje składnika aktywów trwałych, gdy jest on zaklasyfikowany jako przeznaczony do sprzedaży lub gdy wchodzi w skład grupy do zbycia zaklasyfikowanej jako przeznaczona do sprzedaży.

Aktywa trwałe przeznaczone do sprzedaży wykazywane są jako odrębna pozycja aktywów obrotowych- zapasów.

Części składowe wydzielone z pozycji rzeczowych aktywów trwałych, których wartość jest istotna w porównaniu do pozycji, z której zostały wydzielone, podlegają oddzielnej amortyzacji.

Odpisy amortyzacyjne odnoszone są w koszty danego okresu. Wyjątek stanowi sytuacja, gdy odpisy amortyzacyjne wliczane są w wartość bilansową innego składnika aktywów.

Usunięcie rzeczowych aktywów trwałych z bilansu

Dana pozycja rzeczowych aktywów trwałych może zostać usunięta z bilansu w sytuacji:

- a) dokonania jej zbycia lub
- b) w przypadku, gdy nie są spodziewane żadne ekonomiczne korzyści wynikające z dalszego użytkowania, bądź zbycia takiego składnika aktywów.

Wszelkie zyski lub straty wynikające z usunięcia danego składnika aktywów z bilansu (obliczone jako różnica pomiędzy ewentualnymi wpływami ze sprzedaży netto, a wartością bilansową danej pozycji) są ujmowane w rachunku zysków i strat w okresie, w którym dokonano takiego usunięcia.

Środki trwałe w budowie

Inwestycje rozpoczęte dotyczą środków trwałych będących w toku budowy lub montażu. Są one wykazywane według cen nabycia lub kosztu wytworzenia.

Koszty finansowania zewnętrznego

W wartości początkowej środków trwałych wytworzonych we własnym zakresie ujmowane są odsetki, prowizje i ujemne i dodatnie różnice kursowe od kredytów, pożyczek (w stopniu w jakim są uznawane za korektę kosztów odsetek) i zobowiązań za okres realizacji środka trwałego.

Do kosztów środków trwałych nie zalicza się odsetek od kredytów inwestycyjnych po zakończeniu ich budowy.

Leasing

Umowy leasingowe, zgodnie z którymi następuje przeniesienie na leasingobiorcę zasadniczo całego ryzyka i wszystkich pożytków wynikających z posiadania przedmiotu leasingu zaliczane są do umów leasingu finansowego. Przedmiot danej umowy leasingowej ujmowany jest w bilansie na dzień rozpoczęcia leasingu według niższej z następujących wartości:

- wartość godziwa środka trwałego stanowiącego przedmiot leasingu,
- wartość bieżąca minimalnych opłat leasingowych.

Opłaty leasingowe rozdzielone są pomiędzy koszty finansowe i zmniejszenia salda zobowiązania z tytułu leasingu w sposób umożliwiający uzyskanie stałej stopy odsetek od pozostałego do spłaty zobowiązania. Koszty finansowe odnoszone są bezpośrednio w ciężar rachunku zysków i strat.

Środki trwałe użytkowane na mocy umów leasingu finansowego podlegają amortyzacji przez krótszy z następujących okresów:

- szacowany okres użytkowania środka trwałego,
- okres leasingu.

Umowy leasingowe, zgodnie z którymi leasingodawca zachowuje zasadniczo całe ryzyko i wszystkie pożytki wynikające z posiadania przedmiotu leasingu, zaliczane są do umów leasingu operacyjnego. Opłaty leasingowe z tytułu leasingu operacyjnego oraz później raty leasingowe ujmowane są jako koszty w rachunku zysków i strat metodą liniową przez okres trwania leasingu.

Aktywa trwałe przeznaczone do sprzedaży

Składnik aktywów trwałych zostaje zaklasyfikowany jako przeznaczony do sprzedaży, w sytuacji gdy jego wartość bilansowa zostanie odzyskana przede wszystkim poprzez transakcję sprzedaży, a nie poprzez dalsze wykorzystanie składnika aktywów. Sytuacja taka ma miejsce wtedy, gdy dany składnik aktywów (lub grupa do zbycia) jest dostępny do natychmiastowej sprzedaży w jego bieżącym stanie biorąc pod uwagę jedynie normalne i zwyczajowo przyjęte warunki dla sprzedaży tego typu aktywów (lub grup do zbycia) oraz jego sprzedaż jest wysoce prawdopodobna.

Aktywa trwałe zaklasyfikowane jako przeznaczone do sprzedaży wycenia się w kwocie wartości bilansowej lub wartości godziwej pomniejszonej o koszty zbycia w zależności od tego, która z danych kwot jest niższa.

Składnik aktywów trwałych, zaklasyfikowany jako przeznaczony do sprzedaży lub wchodzący w skład grupy do zbycia zaklasyfikowanej jako przeznaczona do sprzedaży, nie podlega amortyzacji.

Nieruchomości inwestycyjne

Początkowe ujęcie nieruchomości inwestycyjnych następuje według ceny nabycia lub kosztu wytworzenia z uwzględnieniem kosztów transakcji.

Na cenę nabycia nieruchomości składa się cena zakupu powiększona o wszelkie koszty bezpośrednio związane z transakcją zakupu.

Kosztem wytworzenia nieruchomości inwestycyjnej jest koszt ustalony na dzień zakończenia jej budowy i przystosowania do użytkowania.

Na dzień bilansowy wycena następuje według modelu wartości godziwej. Skutki zmiany wartości godziwej są odnoszone na wynik finansowy okresu, w którym stwierdzono zmianę. Weryfikacja wartości godziwej dokonywana powinna być na koniec każdego roku obrachunkowego. Wartość godziwa ustalana jest w oparciu o aktualne, rynkowe ceny podobnych nieruchomości o zbliżonej lokalizacji oraz kondycji przez rzeczoznawcę majątkowego. Wszelkie zyski lub straty będące wynikiem zmiany wartości godziwej rozpoznawane są w rachunku zysków i strat. Przy wycenie wartości godziwej nieruchomości zakupionych w poprzednich latach korzysta się z wyceny rzeczoznawcy

Utrata wartości aktywów nie finansowych

Na każdy dzień bilansowy ocenia się, czy istnieją jakiekolwiek przesłanki wskazujące na możliwość wystąpienia utraty wartości któregoś ze składników aktywów. W przypadku stwierdzenia zaistnienia takich przesłanek, bądź w sytuacji, gdy konieczne jest przeprowadzenie corocznego

testu na utratę wartości, dokonuje się oszacowania wartości odzyskiwalnej danego składnika aktywów.

Na każdy dzień bilansowy odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości podlegają weryfikacji pod względem istnienia przesłanek wskazujących, że dany odpis aktualizujący z tytułu utraty wartości, który był ujęty w okresach poprzednich w odniesieniu do danego składnika aktywów jest zbędny lub czy powinien zostać zmniejszony. W sytuacji wystąpienia przesłanek wskazujących na konieczność zmian w zakresie odpisu aktualizującego dokonuje się szacowania wartości odzyskiwalnej składnika aktywów.

2. Wartości niematerialne

Wartości niematerialne nabyte w drodze oddzielnej transakcji lub wytworzone (jeżeli spełniają warunki rozpoznania dla kosztów prac badawczych i rozwojowych) początkowo wycenia się odpowiednio w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia.

Wartości niematerialne nabyte w drodze transakcji połączenia jednostek gospodarczych ujmowane są według wartości godziwej na dzień połączenia.

Składnik wartości niematerialnych nabyty poprzez wymianę aktywów ujmowany jest według wartości godziwej. Wyjątek stanowi sytuacja, gdy transakcja wymiany nie ma charakteru transakcji handlowej, bądź ustalenie wartości godziwej składnika wartości niematerialnej nie jest możliwe. W danym przypadku następuje ujęcie składnika wartości niematerialnej zgodnie z wartością bilansową.

Cenę nabycia lub koszt wytworzenia stanowi kwota zapłaconych środków pieniężnych lub ich ekwiwalentów lub wartość godziwa innych dóbr przekazanych z tytułu nabycia składnika aktywów w momencie jego nabycia lub wytworzenia. Stanowi ją również wartość przypisana do danego składnika aktywów w momencie początkowego ujęcia w sytuacji, gdy wynika to z wymogów innych MSSF.

Koszt wytworzenia składnika wartości niematerialnych to suma nakładów poniesiona od dnia, w którym po raz pierwszy dany składnik wartości niematerialnych spełni kryteria dotyczące jego ujęcia jako aktywa. Obejmuje on wszystkie nakłady, które mogą zostać przyporządkowane w sposób bezpośredni do czynności tworzenia, produkcji i przystosowania składnika aktywów do użytkowania zgodnie z planowanym przeznaczeniem.

Nakłady poniesione na wartości niematerialne wytworzone we własnym zakresie, z wyjątkiem aktywowanych nakładów poniesionych na prace rozwojowe, nie są aktywowane i są ujmowane w kosztach okresu, w którym zostały poniesione.

Po początkowym ujęciu, wartości niematerialne są wykazywane w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia pomniejszonym o umorzenie i odpisy aktualizujące z tytułu utraty wartości.

W przypadku nabytego know-how Grupa stwierdza brak możliwości określenia okresu ekonomicznego użytkowania. Ze względu na ciągłą zmienność warunków zachodzących w otoczeniu technologicznym i prawno-gospodarczym Grupy, w momencie nabycia know-how nie jest możliwe wiarygodne oszacowanie okresu, w którym będzie możliwe jego wykorzystywanie. Zgodnie z § 107 MSR 38 wartości niematerialne i prawne zaliczone do grupy know-how, jako wartości niematerialne o nieokreślonym okresie użytkowania nie podlegają amortyzacji. Zgodnie z MSR 36 Spółka będzie dokonywała testów na utratę wartości składników zakwalifikowanych jako know-how, porównując ich wartość odzyskiwalną z wartością bilansową:

- corocznie oraz

- za każdym razem, kiedy zaistnieją przesłanki utraty wartości przez dany składnik.

Amortyzacja

Wartości niematerialne o ograniczonym okresie użytkowania podlegają amortyzacji przez okres użytkowania oraz poddawane są testom na utratę wartości każdorazowo, gdy istnieją przesłanki wskazujące na daną utratę ich wartości.

Okres i metoda amortyzacji są weryfikowane przynajmniej na koniec każdego roku obrotowego. Zmiany w oczekiwanym okresie użytkowania lub oczekiwanym sposobie konsumowania korzyści ekonomicznych pochodzących z danego składnika aktywów są traktowane jako zmiany wartości szacunkowych i ujmowane poprzez zmianę odpowiednio okresu lub metody amortyzacji. Odpis amortyzacyjny składników wartości niematerialnych o ograniczonym okresie użytkowania ujmowany jest w rachunku zysków i strat – odniesienie w ciężar tej kategorii, która odpowiada funkcji danego składnika wartości niematerialnych.

Nie użytkowane wartości niematerialne oraz wartości niematerialne, których okres użytkowania jest nieokreślony poddawane są corocznej weryfikacji pod kątem ewentualnej utraty wartości. Okresy użytkowania poddawane są corocznie weryfikacji, a gdy zajdzie potrzeba, korygowane są z efektem od początku następnego roku obrotowego.

Wartości niematerialne podlegają usunięciu z bilansu w sytuacji gdy:

- a) następuje zbycie,
- b) nie przewiduje się osiągnięcia przyszłych korzyści ekonomicznych z użytkowania składnika, jak również następującego po nim zbycia.

Wartość firmy

Wartość firmy z tytułu przejęcia jednostki gospodarczej lub jej zorganizowanej części ujmowana jest początkowo według ceny nabycia, która stanowi nadwyżkę kosztów połączenia jednostek gospodarczych nad udziałem jednostki przejmującej w wartości godziwej netto możliwych do zidentyfikowania aktywów, zobowiązań i zobowiązań warunkowych.

Odpis z tytułu utraty wartości ustalany jest poprzez oszacowanie odzyskiwalnej wartości ośrodka wypracowującego środki pieniężne, do którego została alokowana dana wartość firmy. W

przypadku, gdy odzyskiwalna wartość ośrodka wypracowującego środki pieniężne jest niższa niż wartość bilansowa, ujęty zostaje odpis z tytułu utraty wartości.

W przypadku, gdy wartość firmy stanowi część ośrodka wypracowującego środki pieniężne i dokonana zostanie sprzedaż części działalności w ramach tego ośrodka, przy ustalaniu zysków lub strat ze sprzedaży takiej działalności wartość firmy związana ze sprzedaną działalnością zostaje włączona do jej wartości bilansowej. W takich okolicznościach sprzedana wartość firmy jest ustalana na podstawie względnej wartości sprzedanej działalności i wartości zachowanej części ośrodka wypracowującego środki pieniężne.

Amortyzacja

Wartość firmy nie podlega amortyzacji. Corocznie przeprowadza się natomiast test pod kątem utraty wartości. Test ten może zostać przeprowadzony częściej w sytuacji, gdy zaistnieją przesłanki wskazujące na to, że utrata wartości mogła nastąpić.

Udziały i akcje w jednostkach zależnych, stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięciach

Udziały i akcje w jednostkach zależnych, stowarzyszonych i wspólnych przedsięwzięciach wykazywane są według kosztu historycznego.

3. Aktywa finansowe

Aktywa finansowe utrzymane do terminu wymagalności

Zalicza się do nich inwestycje o określonych lub możliwych do określenia płatnościach oraz ustalonym terminie wymagalności, które Spółka zamierza i ma możliwość utrzymać w posiadaniu do tego czasu.

Wycena dokonywana jest według zamortyzowanego kosztu przy użyciu metody efektywnej stopy procentowej.

Zamortyzowany koszt jest to kwota, w jakiej składnik aktywów finansowych lub zobowiązanie finansowe wycenia się w momencie początkowego ujęcia, pomniejszona o spłaty kapitału oraz powiększona lub pomniejszona o ustaloną z zastosowaniem efektywnej stopy procentowej skumulowaną amortyzację wszelkich różnic pomiędzy wartością początkową a wartością w terminie wymagalności oraz pomniejszona o wszelkie odpisy (bezpośrednio lub przez rachunek rezerw) z tytułu utraty wartości lub nieściągalności.

Metoda efektywnej stopy procentowej jest to metoda naliczania zamortyzowanego kosztu składnika aktywów finansowych lub zobowiązania finansowego, oraz przypisania przychodów lub kosztów odsetkowych do odpowiednich okresów. Efektywna stopa procentowa jest stopą, która dokładnie dyskontuje oszacowane przyszłe pieniężne wpływy lub płatności dokonane w oczekiwanym okresie do wygaśnięcia instrumentu finansowego, a w uzasadnionych przypadkach w okresie krótszym, do bilansowej wartości netto składnika aktywów lub zobowiązania finansowego.

Aktywa finansowe utrzymywane do terminu wymagalności zaliczane są do aktywów długoterminowych, jeżeli ich zapadalność przekracza 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy

Zalicza się do nich aktywa finansowe nabyte w celu generowania zysku w związku z krótkoterminowym wahaniem ceny.

Wycena dokonywana jest w oparciu o wartość godziwą z uwzględnieniem wartości rynkowej aktywów finansowych na dzień bilansowy. Zmiany wartości tych instrumentów finansowych ujmowane są w przychodach lub kosztach finansowych.

Aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy klasyfikowane są jako aktywa obrotowe.

4. Pożyczki i należności

Pożyczki i należności stanowią aktywa finansowe nie zaliczane do instrumentów pochodnych, o ustalonych lub możliwych do ustalenia płatnościach.

Pożyczki i należności, które wycenia się według zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem metody efektywnej stopy procentowej.

Aktywa te są klasyfikowane jako:

- aktywa obrotowe, gdy termin wymagalności nie przekracza 12 miesięcy od dnia bilansowego,
- aktywa trwałe, gdy termin wymagalności przekracza 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Aktywa finansowe dostępne do sprzedaży ujmowane są według:

- wartości godziwej, bez potrącania kosztów transakcji, z uwzględnieniem wartości rynkowej na dzień bilansowy,
- ceny nabycia skorygowanej o odpis z tytułu utraty wartości - w przypadku braku notowań giełdowych na aktywnym rynku i braku możliwości wiarygodnego określenia ich wartości godziwej metodami alternatywnymi.

Różnicę pomiędzy wartością godziwą, a ceną nabycia, po pomniejszeniu o podatek odroczone, aktywów dostępnych do sprzedaży (jeśli istnieje cena rynkowa ustalona na aktywnym rynku regulowanym albo których wartość godziwa może być ustalona w inny wiarygodny sposób), odnosi się na kapitał z aktualizacji wyceny.

Spadek wartości aktywów dostępnych do sprzedaży wynikający z utraty ich wartości ujmuje się w rachunku zysków i strat jako koszt finansowy.

Usunięcie z bilansu

Składnik aktywów finansowych zostaje usunięty z bilansu, w sytuacji gdy Spółka traci kontrolę nad prawami umownymi składającymi się na dany instrument finansowy. Zazwyczaj utrata kontroli ma miejsce w związku ze sprzedażą instrumentu finansowego lub w sytuacji, gdy wszystkie przepływy środków pieniężnych przypisane danemu instrumentowi przechodzą na niezależną stronę trzecią.

Utrata wartości aktywów finansowych

Na każdy dzień bilansowy Spółka dokonuje oceny, czy istnieją obiektywne przesłanki wskazujące na utratę wartości składnika aktywów finansowych lub grupy aktywów finansowych.

Aktywa ujmowane według zamortyzowanego kosztu

W przypadku zaistnienia obiektywnych przesłanek wskazujących na utratę wartości pożyczek i należności wycenianych według zamortyzowanego kosztu, odpis aktualizujący z tytułu utraty ich wartości stanowi różnicę pomiędzy wartością bilansową składnika aktywów finansowych, a wartością bieżącą oszacowanych przyszłych przepływów pieniężnych (z wyłączeniem przyszłych strat z tytułu nie ściągnięcia należności, które nie zostały jeszcze poniesione). Dyskontowanie przepływów pieniężnych dokonywane jest z zastosowaniem efektywnej stopy procentowej ustalonej przy początkowym ujęciu składnika aktywów.

Spółka dokonuje oceny istnienia obiektywnych przesłanek utraty wartości poszczególnych składników aktywów finansowych, które indywidualnie są znaczące, jak również aktywów finansowych, które indywidualnie nie są znaczące. W sytuacji, gdy przeprowadzona analiza wskazuje, że nie istnieją obiektywne przesłanki utraty wartości indywidualnie ocenianego składnika aktywów finansowych, niezależnie od tego, czy jest on znaczący, czy też nie, Spółka włącza dany składnik do grupy aktywów finansowych o podobnej charakterystyce ryzyka kredytowego i łącznie ocenia daną grupę aktywów pod względem utraty wartości. Aktywa, które indywidualnie są oceniane pod kątem utraty wartości i dla których ujęto odpis aktualizujący z tytułu utraty wartości lub stwierdzono, iż dotychczasowy odpis nie ulegnie zmianie, nie są brane pod uwagę przy łącznej ocenie grupy aktywów pod kątem utraty wartości.

W sytuacji, gdy w kolejnym okresie odpis z tytułu utraty wartości uległ zmniejszeniu, które można w obiektywny sposób powiązać ze zdarzeniem następującym po ujęciu odpisu, to uprzednio ujęty odpis podlega odwróceniu. Późniejsze odwrócenie odpisu aktualizującego z tytułu utraty wartości ujmuje się w rachunku zysków i strat w zakresie, w jakim na dzień odwrócenia wartość bilansowa składnika aktywów nie przewyższa jego zamortyzowanego kosztu.

Aktywa finansowe wykazywane według kosztu

W przypadku, gdy występują obiektywne przesłanki, że nastąpiła utrata wartości aktywa finansowego wykazanego według kosztu, kwota odpisu z tytułu utraty jego wartości ustalana jest jako różnica pomiędzy wartością bilansową danego składnika oraz wartością bieżącą oszacowanych przyszłych przepływów pieniężnych zdyskontowanych przy zastosowaniu bieżącej rynkowej stopy zwrotu dla podobnych aktywów finansowych.

5. Długoterminowe rozliczenia międzyokresowe

Długoterminowe rozliczenia międzyokresowe służą do ewidencji kosztów rzeczywiście poniesionych, a dotyczących okresów sprawozdawczych powyżej 12 miesięcy od dnia bilansowego.

Aktywa z tytułu podatku odroczonego ujmowane są w odniesieniu do wszystkich ujemnych różnic przejściowych, jak równie niewykorzystanych ulg podatkowych i niewykorzystanych strat podatkowych przeniesionych na następne lata, w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że zostanie osiągnięty dochód do opodatkowania, który pozwoli wykorzystać dane różnice, aktywa i straty z wyjątkiem sytuacji, gdy:

- aktywa z tytułu odroczonego podatku dotyczące ujemnych różnic przejściowych powstają w wyniku początkowego ujęcia składnika aktywów bądź zobowiązania w odniesieniu do transakcji nie stanowiącej połączenia jednostek gospodarczych i w chwili jej zawierania nie mają wpływu ani na wynik finansowy brutto, ani na dochód do opodatkowania czy stratę podatkową,
- w przypadku ujemnych różnic przejściowych z tytułu inwestycji w jednostkach zależnych lub stowarzyszonych oraz udziałów we wspólnych przedsięwzięciach, składnik aktywów z tytułu odroczonego podatku jest ujmowany w bilansie jedynie w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne iż w dającej się przewidzieć przyszłości dane różnice przejściowe ulegną odwróceniu i osiągnięty zostanie dochód do opodatkowania, który pozwoli na potrącenie ujemnych różnic przejściowych.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego wycenia się zgodnie z zastosowaniem stawek podatkowych, które według przewidywań będą stosowane, gdy składnik aktywów zostanie zrealizowany, przyjmując za podstawę stawki podatkowe (i przepisy podatkowe), które obowiązywały prawnie lub obowiązywały faktycznie na dzień bilansowy.

Wartość bilansowa składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego jest weryfikowana na każdy dzień bilansowy i ulega obniżeniu o tyle, o ile przestało być prawdopodobne osiągnięcie dochodu do opodatkowania wystarczającego do częściowego lub całkowitego zrealizowania składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

6. Zapasy

Wycena

Zapasy wyceniane są według ceny nabycia/kosztu wytworzenia lub możliwej do uzyskania ceny sprzedaży netto w zależności od tego, która z podanych wartości jest niższa.

Cenę sprzedaży netto stanowi szacowana cena sprzedaży wynikająca ze zwykłej działalności gospodarczej, pomniejszona o koszty wykończenia i szacowane koszty niezbędne do doprowadzenia transakcji sprzedaży do skutku.

Materiały i towary wyceniane są według cen nabycia.

Produkty gotowe oraz produkty w toku produkcji wyceniane są według kosztu wytworzenia obejmującego: koszt bezpośrednich materiałów i robocizny oraz odpowiedni narzut pośrednich kosztów produkcji ustalony przy założeniu normalnego wykorzystania mocy produkcyjnych, z wyłączeniem kosztów finansowania zewnętrznego.

Rozchód materiałów i towarów dokonywany jest z zastosowaniem metody „pierwsze weszło-pierwsze wyszło”.

Cenę nabycia lub koszt wytworzenia pozycji zapasów dotyczące pozycji, które co do zasady nie są wzajemnie wymienialne, oraz dóbr i usług wytworzonych i przeznaczonych do realizacji konkretnych przedsięwzięć ustala się z zastosowaniem metody szczegółowej identyfikacji poszczególnych cen nabycia lub kosztów wytworzenia.

7. Należności z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe należności

Należności z tytułu dostaw i usług są ujmowane i wykazywane według kwot pierwotnie zafakturowanych z uwzględnieniem odpisu na wątpliwe należności. Odpis na należności ustalany jest wtedy, gdy uzyskanie pełnej kwoty należności przestało być prawdopodobne.

Należności nieściągalne odpisywane są na rachunek zysków i strat w momencie stwierdzenia ich nieściągalności.

W przypadku istotnego wpływu zmian wartości pieniądza w czasie wartość należności jest ustalana poprzez zdyskontowanie prognozowanych przyszłych przepływów pieniężnych do wartości bieżącej, przy zastosowaniu stopy dyskontowej brutto odzwierciedlającej aktualne oceny rynkowe wartości pieniądza w czasie. Jeżeli zastosowana została metoda polegająca na dyskontowaniu, zwiększenie należności w związku z upływem czasu jest ujmowane jako przychody finansowe.

8. Środki pieniężne

Środki pieniężne wykazywane w bilansie obejmują pieniądze (banknoty, monety) oraz jednostki pieniężne (rozhankowe) krajowe i zagraniczne, tak w gotówce jak i na rachunku bankowym lub w formie lokaty pieniężnej, czek i weksle obce i inne pieniężne instrumenty finansowe, jeżeli są one płatne w ciągu 3 miesięcy od daty ich wystawienia.

Środki pieniężne wykazuje się w wartości nominalnej. W przypadku środków zgromadzonych na rachunkach bankowych wartość nominalna obejmuje doliczone lub ewentualnie potrącone przez bank odsetki.

W ciągu roku obrotowego i na dzień bilansowy środki pieniężne w walucie polskiej wykazuje się w wartości nominalnej. Wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie średnim, ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień.

Różnice kursowe powstające w związku z wyceną bilansową środków pieniężnych, stanowią koszty lub przychody finansowe i nie są uwzględniane przy ustalaniu podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym.

Saldo środków pieniężnych i ich ekwiwalentów wykazane w rachunku przepływów pieniężnych składa się z określonych powyżej środków pieniężnych i ich ekwiwalentów, pomniejszonych o niespłacone kredyty w rachunkach bieżących.

9. Krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe

Czynne rozliczenia międzyokresowe kosztów ujmowane są wtedy, gdy poniesione koszty dotyczą przyszłych okresów sprawozdawczych.

Rozliczeniu w czasie podlegają m.in. następujące koszty:

- ubezpieczeń majątkowych,
- opłacona prenumerata czasopism na rok następny,
- czynsze za dzierżawę lub wynajem lokali, maszyn i urządzeń,
- energii opłacanej za kilka miesięcy z góry,
- opłaty roczne za grunty przyjęte w wieczyste użytkowanie,
- inne koszty odnoszące się do szeregu okresów sprawozdawczych, jeżeli tytuł do ich aktywowania wynika z treści dowodu stanowiącego ich udokumentowanie.

Czynne rozliczenia międzyokresowe, których okres rozliczenia jest dłuższy niż 12 miesięcy od dnia bilansowego, a które nie są związane z normalnym cyklem działalności operacyjnej Spółki, wykazywane są w rozliczeniach międzyokresowych długoterminowych.

10. Kapitał własny

Kapitał własny obejmuje:

- kapitał podstawowy (akcyjny),
- kapitał zapasowy,
- pozostałe kapitały rezerwowe,
- niepodzielony wynik lat ubiegłych
- zyski zatrzymane / niepokryte straty.

Kapitał podstawowy ujmowany jest w wysokości określonej w statucie i wpisanej w rejestrze handlowym. Zwiększenie lub zmniejszenie kapitału dokonywane jest zgodnie z przepisami

Kodeksu Handlowego. Zadeklarowane, lecz nie wniesione wkłady kapitałowe ujmuje się jako należne wpłaty na poczet kapitału.

Wycena kapitału podstawowego dokonywana jest według wartości nominalnej.

Akcje własne wyceniane są w cenie nabycia i wykazywane w kwocie ujemnej w kapitale własnym.

Pozostałe kapitały rezerwowe tworzone są z podziału zysku oraz nadwyżki wartości emisyjnej akcji powyżej ich wartości nominalnej pomniejszonej o koszty emisji instrumentów kapitałowych.

11. Rezerwy

Rezerwy tworzone są w sytuacji, gdy na Spółce ciąży istniejący obowiązek (prawny lub zwyczajowo oczekiwany) wynikający ze zdarzeń przeszłych oraz gdy prawdopodobne jest, że wypełnienie danego obowiązku przyczyni się do wpływu korzyści ekonomicznych, jak również można dokonać wiarygodnego oszacowania kwoty tego zobowiązania.

W przypadku, gdy spodziewany jest zwrot kosztów objętych rezerwą, na przykład na mocy umowy ubezpieczenia, i istnieje pewność, że zwrot ten rzeczywiście nastąpi wówczas zwrot ten ujmowany jest jako odrębny składnik aktywów.

W przypadku istotnego wpływu zmian wartości pieniądza w czasie wielkość rezerwy jest ustalana poprzez zdyskontowanie prognozowanych przyszłych przepływów pieniężnych do wartości bieżącej przy zastosowaniu stopy dyskontowej brutto odzwierciedlającej aktualne oceny rynkowe wartości pieniądza w czasie oraz ewentualnego ryzyka związanego z danym zobowiązaniem.

Rezerwa na odroczony podatek dochodowy

Rezerwę z tytułu odroczonego podatku dochodowego tworzy się w wysokości kwoty podatku dochodowego, wymagającej w przyszłości zapłaty, w związku z występowaniem dodatnich różnic przejściowych, które spowodują zwiększenie podstawy obliczenia podatku dochodowego w przyszłości.

Rezerwa na podatek odroczony ujmowana jest w odniesieniu do wszystkich dodatnich różnic przejściowych z wyjątkiem sytuacji, gdy:

- powstaje ona w wyniku początkowego ujęcia wartości firmy,
- powstaje ona w wyniku początkowego ujęcia składnika aktywów bądź zobowiązania w odniesieniu do transakcji nie stanowiącej połączenia jednostek gospodarczych i w chwili jej zawierania nie mającej wpływu ani na wynik finansowy brutto, ani na dochód do opodatkowania czy stratę podatkową,

- dodatnie różnice przejściowe wynikają z inwestycji w jednostkach zależnych lub stowarzyszonych i udziałów we wspólnych przedsięwzięciach z wyjątkiem sytuacji, gdy terminy odwracania się różnic przejściowych podlegają kontroli inwestora i gdy prawdopodobne jest, że w dającej się przewidzieć przyszłości różnice przejściowe nie ulegną odwróceniu.

Rezerwa z tytułu odroczonego podatku dochodowego jest wyceniana zgodnie z zastosowaniem stawek podatkowych, które według przewidywań będą stosowane, gdy rezerwa zostanie rozwiązana, przyjmując za podstawę stawki podatkowe (i przepisy podatkowe), które obowiązywały prawnie lub obowiązywały faktycznie na dzień bilansowy.

Rezerwy na świadczenia pracownicze

Spółka tworzy rezerwy na przyszłe zobowiązania z tytułu odpraw emerytalnych w celu przyporządkowania kosztów do okresów, których dotyczą.

Zgodnie z zakładowymi systemami wynagradzania pracownicy Spółek Grupy mają prawo do odpraw emerytalnych.

Odprawy emerytalne wypłaca się jednorazowo w chwili przejścia pracownika na emeryturę. Wysokość odpraw emerytalnych zależy od stażu pracy pracownika oraz jego średniego wynagrodzenia.

Zgodnie z MSR 19 odprawy emerytalne stanowią programy określonych świadczeń po okresie zatrudnienia.

Wartość bieżąca tych zobowiązań na każdy dzień bilansowy jest obliczona przez niezależnego aktuarium. Naliczone zobowiązania są równe zdyskontowanym płatnościom, które w przyszłości zostaną dokonane, z uwzględnieniem rotacji zatrudnienia i dotyczą okresu do dnia bilansowego. Informacje demograficzne oraz informacje o rotacji zatrudnienia oparte są o dane historyczne.

Zyski i straty z obliczeń aktuarialnych są ujmowane w rachunku zysków i strat.

12. Zobowiązania z tytułu dostaw i usług oraz pozostałe zobowiązania

Pod pojęciem zobowiązania rozumie się wynikający z przeszłych zdarzeń obowiązek wykonania świadczeń o wiarygodnie określonej wartości, które spowodują wykorzystanie już posiadanych lub przyszłych aktywów Spółki.

Zobowiązania długoterminowe obejmują zobowiązania lub jego część, w stosunku do której termin wymagalności przypada co najmniej po upływie roku licząc od dnia bilansowego.

W pozycji tej wykazuje się również długoterminową część kredytów bankowych i pożyczek, a także z tytułu dostaw i usług powyżej 12 miesięcy wykraczające poza normalny cykl operacyjny. Podział kredytu i pożyczki na część długo i krótkoterminową następuje na zasadach opisanych wyżej.

Zobowiązania krótkoterminowe z tytułu dostaw i usług wykazywane są w kwocie wymagającej zapłaty.

Zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy wycenia się w wartości godziwej z uwzględnieniem ich wartości rynkowej na dzień bilansowy. W momencie wyceny nie uwzględnia się kosztów transakcji sprzedaży. Zmiany w wartości godziwej wycenianych instrumentów ujmuje się w rachunku zysków i strat (jako koszty lub przychody finansowe).

Na zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy składają się:

- zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu,
- zobowiązania finansowe pierwotnie zaklasyfikowane do kategorii wycenionych do wartości godziwej przez wynik finansowy.

Zobowiązania finansowe traktuje się jako przeznaczone do obrotu, w sytuacji gdy zostają one nabyte dla celów sprzedaży w niedalekiej przyszłości. Do kategorii zobowiązań przeznaczonych do obrotu zalicza się również instrumenty pochodne, chyba że są one uznane za efektywne instrumenty zabezpieczające.

Zobowiązania finansowe mogą być przy pierwotnym ujęciu zakwalifikowane jako wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy, przy spełnieniu następujących kryteriów:

- kwalifikacja pozwala na wyeliminowanie lub znaczące obniżenie niespójności zaistniałej w sytuacji, gdy zarówno wycena jak i zasady rozpoznawania strat lub zysków podlegają innym regulacjom, lub
- zobowiązania należą do grupy zobowiązań finansowych, ocenianych i zarządzanych w oparciu o wartość godziwą, zgodnie z udokumentowaną strategią zarządzania ryzykiem, lub
- zobowiązania finansowe zawierają wbudowane instrumenty pochodne, które powinny być ujmowane oddzielnie.

Wycena zobowiązań finansowych, nie zaliczanych do grupy instrumentów finansowych wycenianych w wartości godziwej przez wynik finansowy, dokonywana jest według zamortyzowanego kosztu przy użyciu metody efektywnej stopy procentowej.

W momencie początkowego ujęcia, kredyty bankowe i pożyczki są ujmowane według ceny nabycia odpowiadającej wartości godziwej otrzymanych środków pieniężnych, pomniejszonych o koszty związane z uzyskaniem kredytu lub pożyczki.

W następnych okresach, kredyty i pożyczki są wyceniane według zamortyzowanego kosztu, przy zastosowaniu efektywnej stopy procentowej. Przy ustalaniu zamortyzowanego kosztu uwzględnia się wszystkie koszty związane z uzyskaniem kredytu lub pożyczki oraz dyskonta lub premie uzyskane przy rozliczaniu zobowiązania.

Zobowiązania długo i krótkoterminowe wyrażone w walutach obcych wycenia się na dzień bilansowy po kursie średnim, ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski na ten dzień. Różnice kursowe dotyczące zobowiązań wyrażonych w walutach obcych powstałe na dzień wyceny i przy uregulowaniu zalicza się odpowiednio ujemne do kosztów finansowych i dodatnie do przychodów finansowych. W uzasadnionych przypadkach odnosi się je w koszt wytworzenia środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych.

13. Rozliczenia międzyokresowe - pasywa

Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów ujmowane są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy.

Rozliczenia międzyokresowe przychodów stanowią między innymi:

- naliczone kary i grzywny,
- równowartość otrzymanych nieodpłatnie składników środków trwałych, środków trwałych w budowie, wartości niematerialne i prawne,
- środki pieniężne otrzymane na sfinansowanie nabycia lub wytworzenia środków trwałych, w tym także środków trwałych w budowie oraz prac rozwojowych, jeżeli stosownie do innych standardów nie zwiększają kapitałów własnych,
- równowartość otrzymanych od kontrahentów lub należnych środków z tytułu świadczeń, których wykonanie nastąpi w następnych okresach sprawozdawczych.

II. RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT

Grupa stosuje wariant porównawczy rachunku zysków i strat. Koszty są grupowane w układzie rodzajowym na kontach zespołu „4” oraz w układzie kalkulacyjnym na kontach zespołu „5”.

Konta służące do ewidencji kosztów i przychodów zostały pogrupowane w taki sposób, aby ułatwić sporządzenie rachunku zysków i strat. Spółka stosuje analitykę dla poszczególnych kont kosztów i przychodów.

1. Przychody

Przychody osiągnięte na transakcjach gospodarczych ujmowane są w wysokości, w jakiej prawdopodobne jest uzyskanie korzyści ekonomicznych związanych z daną transakcją. Kwota przychodów musi być możliwa do wycenienia w wiarygodny sposób.

Sprzedaż towarów i produktów

Ujęcie przychodów ze sprzedaży towarów i produktów następuje wtedy, gdy znaczące ryzyko i

korzyści wynikające z prawa własności do towarów i produktów zostało przekazane nabywcy oraz gdy kwotę przychodów można w wiarygodny sposób wycenić.

Świadczenie usług

Wysokość przychodów ustalana jest według wartości godziwej zapłaty otrzymanej bądź należnej. Kwota przychodów wynikających z transakcji określana jest zazwyczaj w drodze umowy, a jej wysokość ustala się według wartości godziwej zapłaty, uwzględniając kwoty rabatów przyznanych przez Spółki Grupy. W większości przypadków zapłaty dokonuje się w formie środków pieniężnych lub ich ekwiwalentów, a kwota przychodów jest równa kwocie środków pieniężnych.

Odsetki

Przychody z tytułu odsetek są ujmowane sukcesywnie w miarę ich narastania (z uwzględnieniem metody efektywnej stopy procentowej, stanowiącej stopę dyskontującą przyszłe wpływy gotówkowe przez szacowany okres użytkowania instrumentów finansowych) w stosunku do wartości bilansowej netto danego składnika aktywów finansowych.

Podatki

Podatek bieżący

Rozrachunki z tytułu bieżącego podatku dochodowego wycenia się w wysokości kwot przewidywanej zapłaty na rzecz organów podatkowych/podlegających zwrotowi od organów podatkowych z zastosowaniem stawek podatkowych i przepisów podatkowych, które prawnie lub faktycznie obowiązywały na dzień bilansowy.

Podatek odroczony

Podatek odroczony ustalany jest metodą zobowiązań bilansowych w stosunku do różnic przejściowych występujących na dzień bilansowy pomiędzy wartością podatkową aktywów i zobowiązań, a ich wartością bilansową wykazaną w sprawozdaniu finansowym.

Podatek od towarów i usług

Przychody, koszty i aktywa są ujmowane po pomniejszeniu o wartość podatku od towarów i usług. Wyjątek stanowi:

- sytuacja, gdy podatek od towarów i usług zapłacony przy zakupie aktywów lub usług nie jest możliwy do odzyskania od organów podatkowych; wtedy jest on ujmowany odpowiednio jako część ceny nabycia składnika aktywów lub jako część pozycji kosztowej,
- należności i zobowiązania, które są wykazywane z uwzględnieniem kwoty podatku od towarów i usług.

Podatek od towarów i usług należny do zapłaty na rzecz organów podatkowych lub możliwy do odzyskania od tych organów ujęty jest w bilansie jako element należności lub zobowiązań.

Zysk netto przypadający na akcję

Zysk, który przypada na jedną akcję obliczany jest poprzez podzielenie zysku netto za okres, przypadającego na akcjonariuszy Spółki, przez średnią ważoną liczbę wyemitowanych akcji zwykłych występujących w ciągu danego okresu.

Zysk rozwodniony przypadający na jedną akcję ustalany jest poprzez podzielenie zysku netto za okres, przypadającego na akcjonariuszy (po potrąceniu odsetek od umarzalnych akcji uprzywilejowanych zamiennych na akcje zwykłe), przez średnią ważoną liczbę wyemitowanych akcji zwykłych występujących w ciągu okresu (skorygowaną o wpływ opcji rozwadniających oraz rozwadniających umarzalnych akcji uprzywilejowanych zamiennych na akcje zwykłe).

III. RACHUNEK PRZEPŁYWÓW PIENIĘŻNYCH

Spółka sporządza rachunek przepływów pieniężnych metodą pośrednią.

1. Informacje o istotnych zmianach wielkości szacunkowych w skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym.

Zmiana stanu rezerw (w tys. zł)

	Stan na 30.09.2010	Zwiększenia	Wykorzystanie	Rozwiązanie	Stan na 31.12.2010
1. Z tytułu odroczonego podatku dochodowego	1407	389			1 796
2. Na świadczenia pracownicze, w tym:	17	1			18
a) długoterminowa	17	1			18
b) krótkoterminowa	-				-
3. Pozostałe rezerwy, w tym:	52	67			119
a) długoterminowe, w tym:					
– ...					
b) krótkoterminowa, w tym:	52	67			119
– na urlopy	28	50			78
– na spodziewane koszty	24	17			41

Razem	1476	457			1933
-------	------	-----	--	--	------

Odpisy aktualizujące wartość aktywów (w tys. zł)

	Stan na 30.09.2010	Zwiększenia	Wykorzystanie	Rozwiązanie	Stan na 31.12.2010
Wartości niematerialne i prawne					
Rzeczowe aktywa trwałe					
Należności długoterminowe					
Inwestycje długoterminowe					
Zapasy					
Należności krótkoterminowe	317	22		230	109
Inne					
Razem	317	22		230	109

Zmiana aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego (w tys. zł)

	Stan na 30.09.2010	Zwiększenia	Zmniejszenia	Stan na 31.12.2010
Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego	4592			4 592

2. Metoda przeliczania wybranych pozycji rachunku wyników i bilansu na euro.

Wybrane pozycje aktywów i pasywów zaprezentowane w sprawozdaniu przeliczono na euro według wybranego średniego kursu ustalonego przez NBP obowiązującego na dzień 31.12.2010 r. Wybrane pozycje rachunku wyników oraz rachunku przepływów pieniężnych zaprezentowane w sprawozdaniu przeliczono na euro według kursu stanowiącego średnią arytmetyczną średnich kursów ustalonych przez NBP na ostatni dzień każdego z kolejnych dwunastu miesięcy roku 2010.

Wybrane pozycje aktywów i pasywów dla okresu porównywalnego przeliczono na euro według kursu średniego ustalonego przez NBP obowiązującego na dzień 31.12.2009 r. (po kursie 4,1082) Wybrane pozycje rachunku wyników oraz rachunku przepływów pieniężnych dla okresu porównywalnego przeliczono na euro według kursu stanowiącego średnią arytmetyczną średnich

kursów ustalonych przez NBP na ostatni dzień każdego z kolejnych dwunastu miesięcy roku 2009.

Do wyceny zastosowano niżej podane kursy PLN/EUR.

Okres obrotowy	Średni kurs w okresie	Kurs na ostatni dzień okresu
01.01.-31.12.2010	4,0044	3,9603
01.01.-31.12.2009	4,3406	4,1082

II. Istotne dokonania lub niepowodzenia Spółki w IV kwartale 2010 roku wraz z wykazem najważniejszych zdarzeń ich dotyczących.

W IV kwartale Spółka w tym okresie zamknęła ostatni etap technologiczny związany z wprowadzeniem na rynek nowych produktów przeznaczonych do sprzedaży w ramach porozumienia z LOTOS Paliwa S.A. jak również przeznaczonych do dystrybucji we własnej sieci sprzedaży. Ponadto firma zakończyła okres przygotowawczy do produkcji tradycyjnych polskich konfitur uruchamiając linię technologiczną do ich produkcji oraz uzyskując wszystkie wymagane prawem atesty i zgody. Spółka prognozuje, że produkty te znajdą się w sprzedaży już w kwietniu 2011 roku.

Na przestrzeni ostatniego kwartału został opracowany prospekt emisyjny , który został zatwierdzony przez KNF. Opracowano nową politykę rachunkowości dostosowując ją do potrzeb konsolidacji i przejścia na MSR-y.

Obecnie trwają intensywne prace nad budową punktów obsługi podróży MOP.

III. Opis czynników i zdarzeń, w szczególności o nietypowym charakterze, mających znaczący wpływ na osiągnięte wyniki finansowe.

Okresy jesienno zimowe z uwagi na specyfikę prowadzonej działalności jakim jest gastronomia w którym to zapotrzebowanie na usługi jest mniejsza niż w okresach letnich cechują mniejsze przychody związane ze świadczeniem usług. Ma to niewątpliwie wpływ zarówno na przychody związane ze świadczeniem usług gastronomicznym jak również

przychody osiągane przez Spółkę z opłat operatorskich i opłat za użytkowane . Spółka obecnie posiada pięć punktów gastronomicznych prowadzonych jako restauracje i dwa Gościńce w Poczesnej i Czechowicach- Dziedzicach. W najbliższym okresie zostaną uruchomione dwa punkty działające na zasadzie MOP .

IV. Objaśnienia dotyczące sezonowości lub cykliczności działalności Grupy kapitałowej w prezentowanym okresie.

	2009 rok		2010 rok	
	IV kwartał 2009	Narastająco 4 kwartały 2009	IV kwartał 2010	Narastająco 4 kwartały 2010
Przychody ze sprzedaży	1216	13 917	1 745	4 072
Wynik na działalności operacyjnej	-6134	-3160	-434	-277
Wynik netto	-7829	-5962	-984	-2384

W czwartym kwartale 2010 roku w wyniku Grupa zanotowała stratę netto w wysokości 984 tys. jest to wynik lepszy niż w analogicznym okresie roku 2009 roku. Również mniejszą stratę zanotowała Grupa za 2010 rok o około 5 mln zł. W wyniku konsolidacji sprawozdań za 4 –y kwartał 2010 roku wzrosły przychody ze sprzedaży o około 500 tys. zł.

Przedstawione przychody zawierają wyniki Spółki Polskie Jadło S.A. jak również przychody jednostki zależnej Ko-Operator obejmujący czwarty kwartał 2010 roku.

Załamanie się na rynku gastronomicznym już od III kwartału 2009 roku doprowadziło do kumulującej się straty i ujemnego wyniku finansowego zarówno za 2009 rok, jak również w poszczególnych kwartałach 2010 roku zmuszając Zarząd Spółki do zmiany strategii rozwoju, polegającej między innymi na czasowym odejściu od działalności której podstawą była sprzedaż operatyw gotowych jednostek gastronomicznych „francyz” , dokonania reorganizacji działu handlowego i znacznej redukcji kosztów.

IV. Informacje dotyczące emisji, wykupu i spłaty dłużnych i kapitałowych papierów wartościowych.

Na dzień sporządzenia niniejszego raportu akcje serii A1 są akcjami imiennymi uprzywilejowanymi co do głosu w ten sposób, że każda akcja daje prawo do dwóch głosów na Walnym Zgromadzeniu.

Prezes Zarządu Jan Kościuszko posiada łącznie 11.018.796 akcji, co stanowi 50,66% kapitału zakładowego i odpowiada 57,70 % głosów na WZA.

Pozostali akcjonariusze posiadają 10.732.263 akcji, co stanowi 49,34 % kapitału zakładowego i odpowiada 42,30 % głosów na WZA.

12 maja 2010 roku w wyniku umowy pożyczki niepieniężnej zawartej na podstawie art. 720 Kodeksu Cywilnego Spółka Polskie Jadło S.A. nabyła 700.000 akcji zwykłych na okaziciela Spółki Polskie Jadło S.A. Średnia cena nabycia lub zbycia papieru wartościowego wynosiła 0,051 PLN. Celem nabycia w/w akcji było zwiększenie dostępności do pozyskania środków finansowych.

Dnia 13 maja 2010 roku Spółka Polskie Jadło S.A. zbyła zakupione wcześniej akcje zwykłe na okaziciela w ilości 700.000 szt. inwestorowi funkcjonalnemu.

Dnia 14 lipca 2010 roku Zarząd Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. uchwałą nr 660/2010 uwzględniając w całości wniosek Spółki dopuścił do obrotu giełdowego na rynku podstawowym 915.104 akcji zwykłych na okaziciela serii A2 o wartości nominalnej 0,05 zł każda.

Dnia 29 lipca 2010 roku uchwałą Z/2/6/2010/P podjęto uchwałę o zamianie 666.000 akcji imiennych uprzywilejowanych serii A1 na akcje zwykłe na okaziciela serii A3 oraz o zamianie 7.400.000 akcji imiennych uprzywilejowanych serii C na akcje zwykłe na okaziciela serii C.

Dnia 21 września 2010 roku w wyniku umowy pożyczki niepieniężnej zawartej na podstawie art. 720 Kodeksu Cywilnego Spółka Polskie Jadło S.A. nabyła 300.000 akcji zwykłych na okaziciela wyemitowanych przez Polskie Jadło. Średnia cena nabycia lub zbycia papieru wartościowego wynosiła 0,051 PLN. Celem nabycia w/w akcji było zwiększenie dostępności do pozyskania środków finansowych.

Na dzień przekazania niniejszego raportu Spółka nie posiada akcji własnych. Zakupione wcześniej akcje zwykłe w ilości 300.000 szt. zostały zbyte.

Kapitał zakładowy Spółki nie zmienił się i wynosi 1.087.552,95 zł (jeden milion osiemdziesiąt siedem tysięcy pięćset pięćdziesiąt dwa złote 95/100) i dzieli się na :

- 3.618.896 akcji imiennych uprzywilejowanych serii A1, o wartości nominalnej 0,05 zł każda akcja,
- 915.104 akcji zwykłych na okaziciela serii A2, o wartości nominalnej 0,05 zł każda akcja,
- 666.000 akcji zwykłych na okaziciela serii A3, o wartości nominalnej 0,05 zł każda akcja,
- 7.400.000 akcji zwykłych na okaziciela serii B, o wartości nominalnej 0,05 zł każda akcja,
- 7.400.000 akcji zwykłych na okaziciela serii C, o wartości nominalnej 0,05 zł każda akcja,
- 1.751.059 akcji zwykłych na okaziciela serii D, o wartości nominalnej 0,05 zł każda akcja.

Dnia 18 lutego 2011 roku został zatwierdzony przez Komisję Nadzoru Finansowego prospekt emisyjny sporządzony w związku z zamiarem ubiegania się o dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym 666 000 akcji zwykłych na okaziciela serii A3 oraz 7 400 000 akcji zwykłych na okaziciela serii C.

VI. Informacje dotyczące wypłaconej (lub zadeklarowanej) dywidendy, łącznie i w przeliczeniu na jedną akcję, z podziałem na akcje zwykłe i uprzywilejowane.

W IV kwartale 2010 roku Spółka nie wypłacała ani nie deklarowała wypłaty dywidendy.

VII. Zdarzenia, które wystąpiły po dniu, na który sporządzono skrócone kwartalne sprawozdanie finansowe, nieujętych w tym sprawozdaniu, a mogących w znaczny sposób wpłynąć na przyszłe wyniki finansowe Spółki.

Nie występują

VIII. Informacje dotyczące zmian zobowiązań warunkowych lub aktywów warunkowych, które nastąpiły od czasu zakończenia ostatniego roku obrotowego.

Od czasu zakończenia ostatniego roku obrotowego Spółka nie odnotowała zmian aktywów , ani zobowiązań warunkowych.

Kraków, 28.02.2011

